Četvrtak, 23.01.2014.g.

Danas ujutro, u autu, kada sam se vozio na posao, pjevao sam i plakao.

I SAD SE NIKAKO NE MOGU SJETITI PJESME KOJU SAM

PJEVAO, KOJA MI JE NEKAKO BILA DOŠLA U SRCE…

I taman sam odustao od toga da je se nastojim sjetiti kada mi je MOJ

ANĐEO zapjevao i "donio" mi melodiju i riječi te pjesme u moje

srce i misli…

"…JA SAM S VAMA, ISUS VELI,

S VAMA ŽARKO OSTAT ŽELIM,

DOK POD KRUHA PRILIKAMA

SRCE KUCA: JA SAM S VAMA!..."

O KAKO SAM BIO SRETAN PJEVUŠEĆI TU PJESMU!

I onda mi nekako, odjednom, dođu u misli dvije sestre u vjeri.

Za jednu znam da se rastala od svojeg supruga radi njegove nevjere i

nastavila s djecom samostalni život. Nije se si nikad više našla drugog

muškarca za zajednički život nego je nekako nastavila sama.

I u svemu tome PRONAŠLA SVOJ PUT S GOSPODINOM,

OBRAĆENJE, RAST U VJERI, PUNU PREDANOST GOSPODINU U

ŽIVOTU KOJI JOJ JE NAMIJENIO.

A za drugu ni ne znam da li se ženila ili nije. Ali isto ju godinama znam

da živi sama, s djetetom… i kada god ju vidim u crkvi, OSJETIM I

NJEZINO PREDANJE GOSPODINU, SEBE I SVOJEG ŽIVOTA,

TAKVOG KAKVOG JOJ JE NAMIJENIO.

I KRENULE SU MI SUZE NA OČI KADA SAM SE POLAKO VOZIO,

PJEVUŠIO TU PJESMU I RAZMIŠLJAO O TIM DVJEMA ŽENAMA.

I O MNOGIM ŽENAMA KOJE SU DOŽIVJELE RAZOČARENJE U

BRAČNOM ŽIVOTU, BILE OSTAVLJENE, POVRIJEĐENE, MOŽDA I

SAME ZATRAŽILE RASTAVE JER NISU MOGLE IZDRŽATI U TIM

TRENUCIMA TE SILNE NAPADE ZLOGA KOJI JE RAZARAO

NJIHOVE BRAKOVE.

VIŠE NIJE BILO LJUBAVI, U TIM TEŠKIM DANIMA NIJE BILO

NI GOSPODINA U TIM KUŠNJAMA MEĐU NJIMA, I DOGODILO SE ŠTO

SE DOGODILO.

ILI ONIH ŽENA KOJE SU BILE OSTAVLJENE U SVOJIM

TRUDNOĆAMA, NEVOLJENE …

I znam dosta ljudi, i žena i muškaraca, koji žive sami svoje živote, nakon

rastava. Neki se čak nisu ni ženili a ostali su u životu sami sa djetetom.

I sada vidim koliko je teško onima koji nemaju Gospodina u sebi i pored

sebe.

JAKO, JAKO JE PRISUTNO OSUĐIVANJE ONOG DRUGOG ZA

ONO ŠTO SE DOGODILO.

A TO NIJE PO BOŽJEM…

A isto tako poznajem neke ljude koji vjeruju, koji idu na mise,

ispovijedaju se, pričešćuju, trude se da budu dobri vjernici, ALI U

SVOJIM SRCIMA NISU OPROSTILI ONIMA KOJI SU IH

POVRIJEDILI.

I TADA JE TEŠKO ŽIVJETI.

NEOPRAŠTANJE IZJEDA IZNUTRA.

ZLI JE TO. I NJEGOVI.

USPIO JE RAZORITI JEDNU BOŽJU VEZU I NASTOJAT ĆE I

DALJE ODVESTI TE JADNE DUŠE U PROPAST.

A SVAKI POČETAK U TAKVIM SITUACIJAMA JE U OPROSTU.

OPROSTITI. RADI SEBE. RADI DJECE.

RADI SPASA ONE DUŠE.

A NA POČETKU I NA KRAJU, RADI

GOSPODINA ISUSA.

KOJI TO NAŠE NEOPRAŠTANJE NOSI U

SVOJIM MUKAMA, U SVOJIM RANAMA,

U SVOJEM KRIŽU.

AKO VJERUJEMO, AKO SE TRUDIMO VJEROVATI, AKO ŽELIMO

ČISTO VJEROVATI U JEDNOGA, TROJEDINOGA, GOSPODINA

BOGA I CIJELI DUHOVNI SVIJET KOJI JE ON STVORIO, TADA

MORAMO OČISTITI SRCA OD SRDŽBE I MRŽNJE PREMA

DRUGIMA.

TADA MORAMO OPROSTITI.

I nije to lagani put. TEŠKO JE TO.

No, kako je rekao negdje neki mudar čovjek, SVAKI PUT, KAKO GOD

BIO DUG I TEŽAK, POČINJE PRVIM KORAKOM.

A prvi korak u opraštanju počinje našom odlukom da nekom oprostimo

ono čime nas je povrijedio.

To je odluka koju donosimo u mislima. I nastojimo ju prenijeti u svoje

srce.

A za to nam treba snaga i mir kojeg će nam udijeliti naš Gospodin.

MOLIMO GOSPODINA DA NAM UDIJELI

SNAGU I MIR KAKO BI MOGLI

KRENUTI PUTEM OPROSTA U

SITUACIJAMA KOJE NAM PRIJEČE DA

IMAMO ČISTU I POSTOJANU VJERU.

ON JE TAJ.

ON DAJE OPROSTE, ON ISCJELJUJE RANE NAŠIH DUŠA I NAŠIH

SRDACA.

A kada dobijemo snagu i mir da oprostimo, tada bi taj oprost, DA

VIDIMO DA LI SU NAM SRCE I DUŠA ČISTI, trebali i reći onoj

drugoj strani.

TO PONEKAD ZNA BITI NAJTEŽE.

JER PONEKAD SVAKI SUSRET S TOM DRUGOM OSOBOM ZNA

IZAZVATI LAVINU SJEĆANJA NA RANE KOJE SU JEDNOM BILE

ZADANE.

ALI, BEZ TOGA NE IDE.

A PRIJE TOGA, MORAMO MI SAMI SEBI BITI ČISTI DA SMO

OPROSTILI, DA SMO SPREMNI I TO REĆI TOME DRUGOME.

Naravno, u toj pripremi ispovijedi, mise, pričesti, molitve i druga duhovna

oruđa bit će nam neophodna.

I jasno, kad čovjek vidi što bi sve trebao napraviti oko toga,

lako odustane.

ZLI ĆE GA UVJERAVATI DA TO NE TREBA, DA BI SE

OVAJ DRUGI TREBAO NJEMU ISPRIČATI, DA ĆE SE OVAJ

DRUGI NASLAĐIVATI, DA NEĆE HTJETI RAZGOVARATI I

SLIČNO.

ALI, NITKO ČIN OPRAŠTANJA NE ČINI RADI ONOG DRUGOG

NEGO RADI SEBE.

OPROSTITI MORAMO RADI SEBE, RADI SVOJEG

UNUTRAŠNJEG MIRA.

RADI ČISTOGA SRCA.

JER SAMO ČISTO SRCE MOŽE PRIMITI

GOSPODINA ISUSA U SEBE.

SAMO U ČISTO SRCE ON MOŽE

DONIJETI SVOJ MIR.

I SAMO ČISTOG SRCA MOŽEMO ONDA

DALJE RASTI U VJERI I DUHOVNOSTI.

U PREKRASNIM SPOZNAJAMA O NAŠEM STVORITELJU, O

NJEGOVOJ LJUBAVI PREMA NAMA, O NJEGOVOJ SVETOJ VOLJI

ZA NAŠ ŽIVOT, O ZNAKOVIMA ŠTO I KAKO ČINITI KAKO BI

IZVRŠILI TU NJEGOVU SVETU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT …

I U SVEMU TOME OSJEĆATI MIR I RADOST I ISPUNJENOST,

OSJEĆAJUĆI DA SVE ŠTO MI ČINIMO I SVE ŠTO SE OKO NAS

DOGAĐA IMA SVOJ PUNI I PRAVI SMISAO.

I DA MI IMAMO SMISAO SVOJEG POSTOJANJA.

I DA IZA OVOG NAŠEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA POSTOJI JOŠ

NEŠTO. ZA NAS.

A sve te prekrasne spoznaje, i NAŠA ČVRSTA VJERA U SVE TO, ne

mogu ići ako u nama još vlada neko NEOPRAŠTANJE, SRDITOST,

OSUĐIVANJE, OGOVARANJE pa čak MRŽNJA.

I za kraj ovog članka, nekako me Gospodin vodio da prije njegove

objave dođem još na stranicu dragog Vjeke www.tebetražim.com i tamo

među prekrasnim svjedočanstvima, koje vam svima predlažem da ih

pročitate, pronađem jedno prekrasno svjedočanstvo o tome što raditi i

kako ZAJEDNO S GOSPODINOM ići putem oprosta prema bračnom

drugu.

Evo dio toga svjedočanstva, TAKO JE ČISTO,

ISKRENO I … GOSPODINOVO:

"…

Jednom sam napisala sam email Centru za Duhovnu Pomoc u

Zagrebu. Drustvo je osnovao dr. Tomislav Ivancic. S obzirom da

sam se do tada toliko nacitala njegovih knjiga u odgovoru na

moj email, prepoznala sam literalini rukopis dr. Tomislava

Ivancica. Iako ga nije potpisa dubokog sam uvjerenja da ga je

on napisao. Iako je napisano prije neke cetiri godine jos uvijek

imam to pismo, ono je moja smjernica.

Pismo me je pozvala na duhovni razgovor sa mojim muzem sa

kojim bilo koja druga komunikacija nije bila moguca. Evo kako

je to napisano u pismu: " Za supruga molite na sljedeci nacin:

1. U duhu s Isusom doci do supruga i zamoliti da Vam oprosti

sve sto ste krivo ucinili.

2. Vi njemu opostite stogod mu zamjerate

3. Odlucite da o suprugu necete nista negativno milsiti niti

govoriti, tj. da cete se truditi vidjeti ono dobro u njemu.

4. Zavolite ga kao bespomocno, bolesno dijete koje treba Vasu

pomoc.

Osim toga molite da:

- ga Isus blagoslovi, da ga ozdravi u korjenu njegova bica

- zahvaljujte Bogu za njega

- molite za voljuBozju za Vaseg supruga. "

Jedino sam mogla otici sa Isusom do njegove duse, kad bi pokusala sama. Nazvao bi me nekoliko minuta poslje i psovao sto bi stigao i kako bi stigao. Kada bi sa Isusom posla u te pohode bilo bi sasvim drukcije. Cula sam njegove misli kao da mi govori, a znao bi me i nazvati, poslje jedne takve duhovne komunikacije. Jednom me je nazvao i rekao da se moli Bogu da osjeca prema meni ljubav. Takva komunikacija je bivala sve jaca i snaznija da sam mogla osjecati svaki puta kad bi me

ogovarao, osjecala sam bol i tugu. Onda sam stala, valjda sam

rekla sve sto sam imala. Uglavnom mi je ostalo da se molim za

njega.

Naucila sta znaci oprastati, i da je to proces, nije to sekunda.

Nije to revolucija, nego evolucija. Kao sto voda mjenja oblika

kamena tekuci preko njega godinama, desetljecima, stoljecima,

tako i oprastanje je proces gdje se mjenja moja savjest i moja

dusa .Nekih dana je bilo da mu nije oprsteno, a sto je vise

vremena prolazilo, moja je dusa sve vise oprastala, a manje bila

ljuta. Zapravo, tek tada sam shvatila, koliku sam srecu imala,

imati takve roditelje, koliko je vrijedila njihova ljubav vise nego

da su posjedovali svo blago ovog svijeta. Usadili su u mene

ljubav, tek sam tih godina razumjela znacenje Uskrsa, i Isusove

patnje.

Razumjela sam znacenje Prvih Devet Petaka u potpunosti tek

tada, i danas znam da je moja majka u miru i sa Isusom, jer joj

je bilo receno da ce umrjeti i iako je bilo tesko bolesna Bog joj

je dao snage da ode i to pjeske do crkve na ispovjed. Cak je na

kalendaru napisala: Dosao je sv. Pavao. Umrla je na dan sv.

Pavla od Kriza.

A moj muz, e on se projmenio. Sad kaze da voli djecu, da mu

nedostaju; prije je govorio da su teret da se samo slomis oko

njih a oni odrasu i odu. I takve gluposti. Ja se molim za njega,

najvise da se spasi, ne da se vrati nema sange za to. Ali on oce

sada da zivimo zajedno. Meni se ne da.

Meni je dobro ovako. Ali opet kazem; Isuse ne kako je moja

volja, nego tvoja.

Brak je crkveni, nismo se nikad razveli niti civilno. Teorijski smo

u braku, prakticno ne.

STa ce biti dalje, ne znam. Voljela bih samo da se u sve dane

mog zivota cvrsto drzim Isusu za ruke, i da me on vodi. Za

ostalo bas me boli briga …

……."

O BOŽE, LJUBLJENI MOJ BOŽE, BESKRAJNO

TI HVALA ŠTO SI MI SVE OVO DAO ZA

SPOZNATI U MOJEM ŽIVOTU!

I ŠTO SI ME SAČUVAO U MNOGIM

SITUACIJAMA KADA SAM MOGAO MRZITI I

OSUĐIVATI!

I ŠTO MI DANAS DAJEŠ ČISTO SRCE DA

SVE TO MOGU DRUGIMA DATI I

SVJEDOČITI!

O, SVET I PRESVET!

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN TROJEDINI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

SVET I PRESVET!

PRESVETA DJEVICE, BESKRAJNO TI HVALA

ZA SVE MOLITVE KOJIMA ČISTIŠ NAŠA

SRCA OD SRDITOSTI, OSUĐIVANJA,

OGOVARANJA I MRŽNJE!

BLAGOSLOVLJENA BILA U VIJEKE, MOLI ZA

ONE KOJI NE MOGU OPROSTITI!

BLAGOSLOVLJEN CIJELI DUHOVNI SVIJETE

KOJI VRŠIŠ I POŠTUJEŠ BOŽJU VOLJU,

MOLI ZA NAS GRIJEŠNIKE.